

דברי תורה וחינוך

א שירת פלאוץ

בשלה | הרב איציק לסלו

ראש ישיבת אדיר במרום

בס"ד

לאדם יש רגעים משמעותיים ומרוממים בחייו, רגעים בהם הוא נוגע בשמים וחיוו מקבלים משמעות אינסופית.

רגעים אלו מתאפיינים בעיקר ביצירת חיים חדשה (חתונה לידה) או באירוע יוצא דופן.

למרות היותם של רגעים אלו חד פעמיים, יש בהם לתת עוצמות וכוחות חיים, גם מעבר לזמן התרחשותם. אולם הם נשארים חד פעמיים.

ויש רגעי שיא בחייה של האומה, רגעים בה האומה נפגשת ברגע נתון עם עוצמות של חיים. מוסט חלון ההווה ונבקע עולם הנצח.

לעומת היחיד, רגעי השיא של האומה שייכים ופועלים גם על מי שלא היה שם. ויש ביכולתו של היחיד להחיות בקרבו את זכר המאורעות.

אחד מרגעי שיא אלו היא שירת הים, בו נפרצו לפתע ברגע אחד עוצמות של געגועים אינסופיים של האומה הישראלית, שהיו חבויים במשך מאות שנים, ובקעה שירה אדירה.

השירה מבטאת את ההשתוקקות העצומה שיש לעם ישראל לקב"ה, אפילו עוברים שבמעי אמן אמרו שירה על הים" וכדברי המהר"ל)

"כי עניין השירה כי העלול אשר נמצא מן העילה משתוקק אל עילתו אשר הוא בה ונמצא ממנו, ולכן משתוקק אל עילתו אשר בראו.

את שירת הים אנחנו פוגשים בשני מעגלים

המעגל הראשון שירת הים הנאמרת בכל יום כסיומה של פסוקי דזמרה.

מובא במשנה ברורה (נא, יז) בשם הזוהר: "ויאמר שירת הים בשמחה, וידמה בדעתו כאילו באותו היום עבר בים, והאומרו בשמחה מוחלין לו עוונותיו".

ובמעגל שני מעגל הקריאה בתורה, בשבת שירה ובשבעי של פסח.

בשם ה"חזרה מלובלין" מובא כי פעמיים בשנה מתעורר שוב נס קריעת ים סוף וכל הנרמז בו-בשביעי של פסח ובשבת שירה.

אותו מראה שראתה שפחה על הים, מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי, מתעורר בנו בשבת זו, מכוחה של האומה. זה א-לי ואנוהו א-לקי אבי וארממנהו.